

Full diocesà

28 de febrer del 2016

p4 – Bon acolliment de la campanya "Junts fem parròquia"

p6-7 – Frases del Sant Pare sobre el sagrament de la confessió

Un nou atac gratuït contra la fe cristiana

Sabem que en una societat lliure totes les institucions públiques són subjecte de crítica, més o menys sarcàstica segons l'ocasió, i l'Església no se n'escapa pas. Ens agradarà més o menys, però avui aquesta no és la qüestió. No es tracta de la llibertat d'expressió o artística. Es tracta que hi ha d'haver algunes línies vermelles de respecte als altres, i més encara quan un acte es fa en un ajuntament que representa tots els ciutadans. També els catòlics, senyora Ada Colau.

El dia 14 de febrer, en un lliurament d'uns premis culturals al Saló de Cent de l'Ajuntament de Barcelona, una poetessa va utilitzar les paraules sagrades del Parenostre per a reconvertir-les en una vulgar expressió sexual. I seria igualment lamentable si s'utilitzés qualsevol element sagrat per a qualsevol religió.

¿Permetria aquestes ofenses a altres col·lectius, com als immigrants, als homosexuals o a les dones? Segur que no. Els catòlics som ciutadans de segona? Per a l'alcaldesa sembla que sí.

L'Ajuntament de Barcelona, a més, ha publicitat per totes les parades d'autobús una campanya titulada «Les úniques esglésies que il·luminen són les que paguen el rebut de la llum», parafraçant una dita anarquista dels anys trenta del segle passat. Una vegada més retorna el laïcisme, que recorda aquell que va escriure les pàgines més negres del segle XX. I recordem que avui mor molta gent, no tan lluny d'aquí, per resar el Parenostre que ens va ensenyar Jesús. Per a ells, els oblidats de la laica Europa que es riu de la fe cristiana, almenys per a ells, una mica de respecte, si us plau.

«Jo sóc el Déu del teu pare, Déu d'Abraham, Déu d'Isaac, Déu de Jacob»

Diümenge III de quaresma / Cicle C

Lectura del llibre de l'Èxode

En aquells dies, Moisès pasturava el ramat del seu sogre Jetró, sacerdot madianita. Tot guiant el seu ramat desert enllà, arribà a l'Horeb, la muntanya de Déu. L'àngel del Senyor se li aparegué en una flama enmig de la bardissa. Va mirar, i s'adonà que la bardissa cremava però no es consumia. Moisès es va dir: «Deixa'm anar a veure aquesta visió extraordinària: què ho fa que no es cremi la bardissa.» El Senyor veié que s'acostava per mirar. Llavors Déu el cridà de la bardissa estant: «Moisès, Moisès.» Ell respongué: «Aquí em teniu.» Déu li digué: «No t'acostis aquí. Descalça't, que el lloc on ets és terra sagrada.» I afegí: «Jo sóc el Déu del teu pare, Déu d'Abraham, Déu d'Isaac, Déu de Jacob.» Moisès es cobrí la cara, perquè no gosava mirar Déu. Llavors el Senyor li digué: «He vist les penes del meu poble al país d'Egipte i he sentit el clam que li arrenquen els seus explotadors. Conec els seus sofriments. Baixaré, doncs, a alliberar-lo del poder dels egipcis i a fer-lo pujar d'aquell país cap a un país bo i espaiós, un país que regalima llet i mel.» Moisès digué a Déu: «Quan aniré a trobar els israelites i els diré: "El Déu dels vostres pares m'envia a vosaltres", si ells em pregunten quin és el seu nom, què he de respondre?» Déu li contestà: «Jo sóc el qui sóc.» I afegí: «Respon així als israelites: "Jo sóc m'envia a vosaltres".» Déu digué encara a Moisès: «Digues això als israelites: "Jahvè (el qui és), el Déu dels vostres pares, Déu d'Abraham, Déu d'Isaac, Déu de Jacob, m'envia a vosaltres."» Aquest serà el meu nom per sempre, amb aquest nom em tindran present totes les generacions.»

(3,1-8a.10.13-15)

Salm responsorial

El Senyor és compassiu i benigne.

(Salm 102)

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

Germans, no vull que us passi per alt una lliçó de la història. Els nostres pares estaven tots emparats per aquell núvol, tots passaren el mar Roig i tots, en el núvol i en el mar, van rebre com un baptisme que els unia a Moisès. Tots es van alimentar amb el mateix menjar espiritual, tots van beure la mateixa beguda espiritual, ja que bevien d'una roca espiritual que els

acompanyava, i aquesta roca significava el Crist. Malgrat tot, la gran majoria no foren agradables a Déu, ja que quedaren estesos pel desert. Tot això era un exemple per a nosaltres, perquè no desitgem allò que no és bo, com ells ho feren. No murmureu, com ho feren alguns d'ells, que van morir a mans de l'Exterminador. Tot això que els succeïa era un exemple, i va ser escrit per advertir-nos a nosaltres, ja que els segles passats s'encaminaven cap als temps que vivim. Per tant, els qui creuen estar fermes, que mirin de no caure.

(3,17-4,1)

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc

Per aquell temps, alguns dels qui eren presents contaren a Jesús el cas d'uns galileus, com Pilat havia barrejat la sang d'ells amb la de les víctimes que oferien en sacrifici. Jesús els respongué: «Us penseu que aquells galileus van ser malmenats perquè havien estat més pecadors que tots els altres galileus? Us asseguro que no: si no us convertiu, tots acabareu igual. I aquells divuit homes que van morir quan els caigué a sobre la torre de Siloè, us penseu que eren més culpables que tots els altres habitants de Jerusalem? Us asseguro que no: si no us convertiu, tots acabareu igual.» I els digué aquesta paràbola: «Un home que tenia una figuera a la vinya, anà a cercar-hi fruit i no n'hi trobà. En veure això, digué al vinyater: "Mira, fa tres anys que vinc a cercar fruit a aquesta figuera i no n'hi trobo. Talla-la d'una vegada. Per què la tinc, si no fa més que ocupar-me la terra?" Ell li contestà: "Senyor, deixeu-la encara aquest any. Cavareu la terra i la femaré, a veure si fa fruit d'ara endavant; si no, ja la podreu tallar".»

(13,1-9)

«Aquest serà
el meu nom per
sempre»

Agenda

Lit. hores: Setmana III

29 dilluns

—Sant Rufí, màrtir
2 Reis 5,1-15a / Salm 41 /
Lluc 4,24-30

1 dimarts

—Sant Rossend, bisbe (907-977)
Daniel 3,25.34-43 / Salm 24 /
Mateu 18,21-35

2 dimecres

—Sant Absaló, màrtir
Deuteronomi 4,1.5-9 / Salm 147 /
Mateu 5,17-19

3 dijous

—Sant Medir, màrtir (s.IV)
—Sant Celoni, màrtir (*300)
Jeremies 7, 23-28 / Salm 94 /
Lluc 11,14-23

4 divendres

—Sant Casimir, laic (1458-1484)
Osees 14,2-10 / Salm 80 /
Marc 12,28b-34

5 dissabte

—Sant Focas, màrtir (*329)
Osees 6,1-6 / Salm 50 /
Lluc 18,9-14

6 diumenge IV de Quaresma / Cicle C

—Sant Oleguer, bisbe (c.1060-1137)
Josuè 5,9a.10-12 / Salm 33 / 2 Co-
rintis 5,17-21 / Lluc 15,1-3,11-32

Déu incandescent o la paciència de ser

Josep Molist i Rifà, prev.

Horeb vol dir «sec o desolat». Són cims granítics, erms, els de la península del Sinaí. Als peus d'aquesta muntanya hi ha el monestir de Santa Caterina. És terra sagrada. Cal descalçar-se i cobrir-se el cap. L'àngel del Senyor anuncia la presència de Déu, que no es deixa tocar però que es fa visible i audible. El foc incandescent és la metàfora més viva del ser etern de Déu.

Sant Pau en polèmica amb els corintis els recorda que alguns dels qui anaven refiats van sucumbir en el camí de l'èxode, malgrat que Déu els proveïa. Cal ser fidels i no caure en la presumpció de creure's immunitzats pel fet d'estar batejats i alimentar-se de l'eucaristia.

Jerusalem és una ciutat familiar. Al carrer s'hi comenten les notícies. La repressió de Pilat contra aquells galileus, probablement confosos amb terroristes, i el trasbals provocat per l'ensorrament d'una de les torres que sostenien l'aqüeducte que portava l'aigua a la piscina de Siloè. Com a bon homileta, Jesús repesca aquests estats d'opinió per a parlar de la relació de l'home amb Déu. El corollari del discurs el constitueix la narració parabòlica del vinyater que vol protegir la figuera esmortuïda. La paràbola converteix el missatge en imatge lingüística. Mostra l'altra riba del llenguatge. El sentit quaresmal és clar: Déu no és impacient, però no és indiferent. El professor Sequeri afirma que la còlera de Déu és la tendresa portada al límit. El temps de l'home no és indefinit. La paràbola de la figuera estèril adverteix que el tedi i la inèrcia provoquen la mort espiritual. Es fa urgent penedir-se dels pecats.

La imatge

Paràbola de la figuera estèril (1791-95). Escola francesa. Bíblia Bowyer. Museum of Bolton.

No hem d'interpretar les desgràcies com a càstigs divins. En tot cas, podem veure-hi una mostra de la nostra fragilitat i de la nostra caducitat i una ocasió per a rectificar la nostra conducta. La paràbola de la figuera estèril ens fa adonar que ens cal aprofitar les oportunitats que Déu ens dona per a produir fruits de bondat.

Bon acolliment de la campanya «Junts fem parròquia»

Subdpt. d'Autofinançament

La campanya «Junts fem parròquia» està tenint molt bon acolliment! Donem de cor les gràcies a tots aquells que esteu participant activament amb les vostres aportacions econòmiques i de voluntariat a les diferents activitats parroquials. Aquest gest està ajudant més de vint parròquies, que ja s'han beneficiat de les aportacions dels seus fidels a través d'aquesta campanya. Tals aportacions permetran de cobrir diferents necessitats, com ara reformes, adequació d'espais, pagament de serveis com aigua, llum, calefacció, i un llarg etcètera.

Aprofitem l'ocasió per a animar les persones que encara no s'han apuntat a la campanya, a fer-ho. Ens agrada-

ria que fossin moltes més les persones donants i corresponsables amb la parròquia que els acull, perquè amb la seva aportació no sols ajuden econòmicament, sinó que també mostren la seva solidaritat i compromís amb la pròpia comunitat.

Trobareu més informació sobre la campanya i les desgravacions fiscals a la vostra església o bé podeu consultar la pàgina web www.bisbasolsona.cat. També podeu fer els vostres donatius a través d'aquesta pàgina web.

Us continuem animant a col·laborar i a formar part activa de la vostra parròquia. La vostra ajuda és molt important!

*Junts fem
parròquia* **150**
150

Des de la diòcesi manifestem el nostre agraïment a tots aquells que estan participant activament amb les seves aportacions econòmiques i de voluntariat a les diferents activitats parroquials.

Nova edició del curs «Nova Vida»

Escola d'Evangelització Sant Andreu - Solsona

De l'11 al 13 de març, al Seminari de Solsona, et convidem a viure el curs «Nova Vida», un curs que té com a objectiu experimentar la salvació de Déu, a través d'un trobament personal amb Jesús ressuscitat i una nova efusió de l'Esperit Sant. El curs va adreçat a tothom, però especialment a catequistes, educadors, membres de grups d'iniciatives evangelitzadores, delegats diocesans, membres de delegacions, monitors...

La quantitat a aportar per persona és de 87 € / habitació individual o bé 82 € / habitació doble (el preu inclou la pensió completa i l'ús de materials; cal portar Bíblia, llibreta i bolígraf). Si hi estàs interessat/ada, has de fer efectiu el pagament del curs al número de compte de «la Caixa» ES89 2100 3343 5322 0004 2786 (indicant nom i cognoms, com també «curs Nova Vida»). Termini d'inscripcions: fins al dijous 3 de març. Places limitades. Més informació: eesasolsona@bisbatsolsona.cat o bé tel. 629 428 683 i www.bisbatsolsona.cat

Trobada de Vida Creixent a l'arxiprestat del Pla d'Urgell

J. M. C.

El dia 14 de febrer es van reunir a Vilanova de Bellpuig unes quaranta persones de Vida Creixent dels grups de Bellpuig, Vilanova i Mollerussa per tal de compartir un parell d'hores d'amistat, pregària i germanor.

S'aplegaren a l'església parroquial de Sant Pere, on l'arxiprest del Pla d'Urgell, Mn. Jordi Orobitg, va donar la benvinguda. A continuació, el Sr. Lluís Sanfeliu va fer una magnífica explicació sobre l'origen del nom «Vilanova» i com el temple, d'estil neoclàssic, havia estat reformat i ampliat a

través dels anys. La joia més preuada que conserven, i que és una meravella, és el retaule de la Mare de Déu del Lliri.

Acabades aquestes explicacions es feren uns moments de pregària i tots es traslladaren al Casal Parroquial, on compartiren un berenar. Varen dir quatre paraules els representants de la junta diocesana: el president, Vicenç Quinquilla, el vice-president, Josep M. Creus, el consiliari, Mn. Miquel Venque, i la secretària, Miracle Llorens. En conjunt, animaren tothom a seguir el camí emprès per Vida Creixent.

Llibres sobre la Mare de Déu de Queralt

La celebració del centenari de la coronació canònica de la Mare de Déu de Queralt (1916-2016) ja fa mesos que ha començat a donar els seus fruits: la publicació periòdica d'un full informatiu, un cicle de conferències, la composició d'uns goigs nous commemoratius, la reedició d'un llibre antic (*La Mare de Déu de Queralt. Resum històric i novena*, de Mn. Joan Santamaria i Rovira, beneficiat de la Comunitat de Preveres de Berga) i la publicació d'un recull de postals antigues i modernes (*La coronació canònica de la Mare de Déu de Queralt, 1916. Recull d'algunes postals*). Aquestes dues últimes referències són degudes al benemèrit bibliòfil Ramon Felipó i Oriol, resident a Barcelona però amb arrels ancestrals a Manresa, Solsona i Berga, un enamorat de la història i de les tradicions populars, sobretot berguedanes, que no es cansa mai de fer-ne noves troballes furgant en arxius, talment el llegendari pastor de Vilaformiu. Ambdós títols han vist la llum a l'editorial Llibres de l'Índex (Barcelona, desembre 2015).

► Més informació a la web del bisbat

Frases del papa Francesc sobre el sacrament de la confessió

Redacció

Avui recollim algunes de les moltes intervencions que el Papa ha fet sobre la confessió, que esperem que ens ajudin en aquesta Quaresma.

El punt de partença

Joan ens diu: «Si afirmem que no tenim pecat, ens enganyem a nosaltres mateixos i la veritat no està en nosaltres.» Mireu els vostres pecats, els nostres pecats: tots som pecadors, tots. Aquest és el punt de partença.»

La fragilitat dels membres de la comunitat

«En la celebració del sacrament de la reconciliació, el sacerdot no representa solament Déu, sinó tota la comunitat, que es reconeix en la fragilitat de cadascun dels seus membres, que escolta commoguda el seu penediment, que es reconcilia amb Ell, que ho encoratja i ho acompanya en el camí de conversió i de maduració humana i cristiana.»

Confessar-se directament amb Déu?

«Algú pot dir: "Jo em confesso solament amb Déu," És veritat, tu pots dir a Déu: "Perdoneu-me", i dir-li els teus pecats. Però els nostres pecats són també contra els nostres germans, contra l'Església, i per això és necessari demanar perdó a l'Església i als germans, en la persona

del sacerdot. Confessar-se amb un sacerdot és una manera de posar la meua vida a les mans i en el cor d'un altre, que en aquest moment actua en nom de Jesús. És una manera de ser concrets i autèntics: estar enfront de la realitat mirant una altra persona i no un mateix reflectit en un mirall.»

Superar la vergonya de confessar-nos

«Però, pare, em fa vergonya!» També la vergonya és bona, és saludable tenir una mica de vergonya. Perquè, quan una persona no té vergonya, al meu país diem que és un "pocavergonya". La vergonya també ens fa bé, ens fa més humils. I el sacerdot rep amb amor i amb tendresa aquesta confessió i, en nom de Déu, perdona.

La confessió individual des del punt de vista humà

«També des del punt de vista humà, per esplaiar-se, és bo parlar amb el germà i dir al sacerdot aquestes coses que pensen tant en el meu cor: un sent que s'esplaiava davant de Déu, amb l'Església i amb el germà. Per això, no tingueu por de la confessió. Un, quan està en la fila per confessar-se, pot sentir totes aquestes coses, també la vergonya, però després, quan acaba la confessió, surt lliure, gran, bell, perdonat, net, feliç. I això és el més bonic de la confessió.»

No perdem ni un dia més

«Responguem en el nostre cor: quan va ser l'última vegada que em vaig confessar? ¿Dos dies, dues setmanes, dos anys, vint anys, quaranta anys? Que cadascú faci el compte, i cadascú es digui a si mateix: quan ha estat l'última vegada que m'he confessat? I si ha passat molt temps, no perdís ni un dia més! Anima't, que el sacerdot serà bo. Jesús és allí. I Jesús és més bo que els capellans, i Jesús et rep. Et rep amb molt d'amor. Sigues valent, i avança amb la confessió.»

La confessió no és cap tortura

«La humilitat i la mansuetud són com el marc d'una vida cristiana. I Jesús ens espera per perdonar-nos. Puc fer-vos una pregunta? Anar ara a confessar-se, no és anar a una sessió de tortura? No! És anar a lloar Déu, perquè jo pecador he estat salvat per ell. I ell m'espera per fer-me mal? No, sinó amb tendresa per perdonar-me. Ell sempre ens espera. Aquesta tendresa del Senyor, aquesta humilitat, aques-

ta mansuetud... L'important és aixecar-se sempre, no quedar-se a terra lleplant-se les ferides. El Senyor de la misericòrdia em perdona sempre, de manera que m'ofereix la possibilitat de tornar a començar sempre.»

El gest d'anar al confessorari

«La importància del gest. El sol fet que una persona vagi al confessorari indica que ja hi ha un inici de penediment, encara que no sigui conscient. Si no haguess existit aquest moviment inicial, la persona no hi hauria anat. Que estigui allí pot evidenciar el desig d'un canvi. La paraula és important, explicita el gest. Però el gest mateix és important.»

Consell senzill per a confessar-se

«Quins consells donaria a un penitent per a fer una bona confessió? Que pensi en la veritat de la seva vida davant de Déu, què sent, què pensa. Que sàpiga mirar-se amb sinceritat a si mateix i el seu pecat. I que se senti pecador, que es deixi sorprendre, sorprendre per Déu.»

La Pel·lícula

¡Ave, César!

Ethan Coen i Joel Coen

EUA, 2016

Intèrprets: Josh Brolin, George Clooney i Scarlett Johansson.

Per a joves i adults.

En el Hollywood dels anys cinquanta, un dels grans estudis pretén fer una superproducció de romans protagonitzada per una gran estrella (Clooney), però l'actor és segrestat durant el rodatge.

Opinió d'Ana Sánchez de la Nieta (Aceprensa): «¡Ave, César! és un intel·ligentíssim exercici de metacinema, una hilarant història, una successió d'escenes brillantment escrites [...], una emotiva carta d'amor al setè art.» La pel·lícula mostra «un respecte i una sorprenent obertura al transcendent. Una obertura que manifesta que darrere de ¡Ave, César! hi ha una intel·ligència capaç de passar de l'humà al diví, de la fàbrica de somnis a les aspiracions de l'home, de la filosofia al cinema, de la representació de la fe a la fe mateixa. Una intel·ligència, o dues, capaces de fer-se preguntes mentre roden pel·lícules.»

Rematem la jugada

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Aquest diumenge acaba la Missió Popular Parroquial. He de felicitar els que l'heu fet possible i us he d'invitar a tots a rematar la jugada.

Quan vaig llegir la invitació del Papa a organitzar "missions per al poble" durant aquesta Quaresma, vaig posar-me a somniar: unes comunitats parroquials prou ardents com per a sortir a l'encontre de tothom.

Quan vaig conèixer les propostes de la delegació d'Evangelitació, vaig alegrar-me perquè oferia propostes que permetien a totes les parròquies de respondre a la invitació del Papa.

Quan he anat coneixent i col·laborant en les iniciatives que s'han dut a terme arreu, m'he alegrat de cor i he donat gràcies a Déu, sobretot per la valentia d'algunes parròquies i de la delegació de Joventut.

S'han organitzat moltes conferències, cinemes fòrum, anuncis querigmàtics als pares dels nens de catequesi, misses d'infants, visites a les cases, als malalts, missions pel carrer, testimonis, concerts, jornades de portes

obertes, caminades, vetlles d'adoració...

S'han acomplert les paraules del Papa: "si un de debò ha fet una experiència de l'amor de Déu que el salva, no necessita gaire temps de preparació per sortir a anunciar-lo, no pot esperar que li donin molts cursos o llargues instruccions" (EG 120).

Sabem que tots els anuncis, les converses i les pregàries convé que inaugurin una descoberta que culmini amb un encontre amb el Senyor. Tots sabeu que tenim almenys dos mitjans per a facilitar aquesta experiència: els cursos Alpha i Nova Vida. El primer és un seguit de sopars setmanals a partir del dia 10 de març. El segon és un cap de setmana intensiu al Seminari de l'11 al 13 de març.

Tant els que heu participat en la Missió Popular com els que no, teniu deu dies per "rematar la jugada" d'aquesta sortida missionera. Agafeu la publicitat d'aquests dos cursos –del full o de la web– i inviteu-hi algú. Si encara us falta una empenta per fer-ho, llegiu-vos una de les versions de la conferència –a la web– que he tingut durant aquestes setmanes de Missió Popular.

